

PAOLO ROBERTO

– Mer än en slugger

TEXT FREDRIK GUSTAFSSON

Inför alla slags möten, vare sig det är via telefon, över en videokonferens eller öga mot öga i en personlig rendez-vous, så uppenbarar sig förväntningar och förutfattade meningar. Man skapar sig gärna en bild, som är omedvetet indoktrinerad av media och övriga informationskällor. Med ett sinne totalt utrensat till objektivitet tog Fredrik Gustafsson tunnelbanan till Kungsholmen för ett samtal med Paolo Roberto, före detta världsmästare i proffsboxning och en av landets mest bokade föreläsare.

Uppe på landets största talarförmedlings kontor skulle jag om ett tiotal minuter träffa en av Sveriges idag mest omtalade personligheter. Från att ha boxats i weltervikt har Paolo klivit upp i podiet som föreläsare och snabbt blivit en riktig tungviktare. Av hans förmedlares cirka 7 000 talare

har southpaw från Upplands Väsby etablerat sig som en av de fem flitigast anlidade talarna.

Medan vinterkylan river sår i min nyss semestertinade själ, styr jag mina halkande steg längs Norr Mälarstrands trottoarer. Det är inte ofta jag känner någon utmaning inför mina intervjuer, men just idag har en ovanlig känsla infunnit sig. Om jag inte visste bättre skulle jag kunna tro att det var en svag vind av nervositet som dragit in över mig. Det vore i och för sig inte så konstigt – det är inte var dag man intervjuar en personlighet med total avsaknad av mediatränade svar.

Paolo är relativt ny som föreläsare, men har redan på kort tid etablerat sig som en av de mest frekvent bokade talarna.

– Jag jobbar mycket, tycker om att arbeta. Jag blir lätt rastlös om jag inte sysselsätter mig, något som antagligen kommer från min yrkesbakgrund som proffsboxare. På den tiden var det inte mycket vila utan hård träning flera timmar varje dag.

Hur mäter du framgång Paolo?

– Jag tror att jag är väldigt mycket napolitanare i den bemärkelsen. Hela min kulturella identitet bottnar väldigt mycket i vad jag äter och hur jag äter. Att min familj är belåten, sitter ned och äter en riktig god tallrik pasta – det är framgång för mig. Sånt gör mig lycklig.

Du föreläser en hel del om kost och hälsa, du verkar ha ett stort matintresse?

– Absolut, det är ett arv jag har med mig från mina italienska rötter. Allt i Italien och Napoli kretsar kring vad du äter. Det är den absolut viktigaste tidpunkten på dagen. Mat är så oerhört viktigt. Svensken lägger i genomsnitt 14 minuter om dagen på att laga mat, det är för mig chockerande. Det är ju den näst största njutningen i livet, jag kan inte förstå att man inte lägger ner mer tid på det. Ironin i det hela är att mitt i den här Martin Timell-vågen som huserar i Sverige, bygger folk om sina kök för flera hundra tusen kronor för att sen använda mikrovågsugnen för att spara tid – det är ju dumhet.

En annan våg, eller snarare bysteri, är alla olika metoder för att gå ner i vikt. Hur ser du på dem?

– Det finns en massa viktklubbar på Internet och GI-metoder

Paolo Roberto är en av landets mest anlitade föreläsare.

” Folk har alltid så bråttom när det gäller träning, allt ska gå så fort. Man ser löpsedlarna som talar om – ”Gå ner fem kilo på en vecka”. Det håller inte. ”

och så vidare, något som bara är ren och skär idioti. Folk som bantar går upp i vikt i slutändan, så enkelt är det. Problemet är att vi inte rör på oss i det här landet längre, det är därför folk går upp i vikt. Så länge man motionerar kan man äta god mat. Det är väl klart att ungarna blir tjocka när de sitter framför datorn hela dagarna och smäller i sig en och en halv liter läsk. Jag läste någonstans om stenåldersmetoden. Om man följer den dieten skulle man bli 120 år gammal, men då får man ju bara kaka nötter och rätt kött. Då kan man ju lika gärna dö imorgon, det är ju en bestraffning.

Vad är dina grundläggande tips till folk som vill leva sundare och tappa några kilo?

– Det gäller att göra små ändringar när man vill gå ner i vikt. Folk har alltid bråttom när det gäller träning, allt ska gå så fort. Man ser löpsedlarna som talar om – ”Gå ner fem kilo på en vecka”. Det håller inte. Man ska göra enkla förändringar som inte är så jobbiga, som man orkar leva med. Folk vill ha total tillfredsställelse hela tiden.

Och gärna slippa ta fighten för det också, eller hur?

– Ja exakt, den enkla vägen. Luras man av det så blir man bara olycklig - tjock och olycklig.

JAG TÄNKTE EGENTLIGEN *inte ta upp det här med Kungen av Kungälv, men när det till och med omnämns i din presentation som föreläsare så gör jag det ändå. Blir det aldrig tröttsamt att ha den biten hängande över dig?*

– I viss mån så är det så. Men det är ju något jag har gått igenom och som även lett mig till var jag är idag. När jag nu 20 år senare föreläser om till exempel utanförskap, så vet jag ju vad jag pratar om. Jag vet hur det känns att få kallt stål genom min hud och jag har över 150 stygn i ansiktet. Det är en del av mig och kommer alltid vara.

Allt som man har gått igenom har ju inverkan på den person man är just nu. Ser man tillbaka på vissa händelser i livet hade man kanske kunnat vara utan en del men då hade man med stor sannolikhet inte suttit där man idag befinner sig. Håller du med om det?

– Ja verkligen, folk brukar fråga mig om jag ångrar mig och visst gör jag det. Men jag kan inte ändra på något som har varit, det jag däremot kan göra något åt är hur jag agerar mot människor idag och så vidare. Att vara en bra människa handlar om att vara i vardagen, att se din nästa. Att inte kliva över fyllot som ligger och blöder utanför systembolaget. Där kan man betala igen till samhället.

Vad vet du idag, som du önskar att du visste för 15, 20 år sedan?

– Det finns mycket. Jag önskar att jag visste hur jag skulle hantera mina demoner och den miljö som jag växte upp i. Allt på

den tiden härstammade i grund och botten, mycket från jäkligt dåligt självförtroende.

På dina föreläsningar talar du mycket om attityd och mentalträning. En klar länk till de ämnena borde vara din boxarkarriär, men finns det något annat i ditt liv som har gett dig de kunskaperna?

– Jag tror att hela min livshistoria handlar mycket om kamp. Från någonstans i de yngre tonåren när Stockholmspolisens klassade mig som en av de tre farligaste ungdomarna under 18 år tills idag.

Livet blir roligare om det är en fight, det gäller bara att inse att det går att vända motgångar, vilka de än är. Jag har verkligen legat på botten en gång i tiden men det finns något positivt med det också. Från botten finns det bara en väg och det är upp. Min styrka är att jag har en väldigt stark revanschlust inom mig som driver mig framåt.

Paolo har ofta fått försvara sig och så är det än idag. Han har gjort det både fysiskt skickligt i ringen samt verbalt träffsäkert i debatter. Det numer upphävda förbudet mot proffsboxning i Sverige har varit en hjärtefråga som han till slut gick som segrare ur. Ett av många kvitton på Paolos styrka utanför ringen är just debatten kring proffsboxningens risker.

När jag träffar den före detta världsmästaren är han upprörd över en bild som är publicerad i ett debattinlägg i en av de större dagstidningarna. Han får i inlägget ta emot en hel del tjuvsmällar utav en professor i neurologi men verkar nästan glad över det. Kanske inte över påhoppet om hjärnskador, som enligt neurologen bland annat skulle visa sig i Paolos talförmåga, utan mer åt chansen att få motbevisa, slå tillbaka och segra med pennan och ordförrådet som hjälpmedel.

Några dagar senare sitter jag och läser Paolos kontring i debatten och börjar efter ett tag se mig omkring efter en infarad handduk från professors sekunder. Segrare på poäng eller på knock out, man kan kalla det för vad man vill, men det mest passande är total överlägsenhet. Om man har hjärnskador och ändå slår ut en professor i en debatt...

Känner du att du behöver stå upp för dig och allt som oftast ägna kraft åt att motbevisa åsikter om dig?

– Varje gång jag blir intervjuad eller får en debattartikel eller en bok publicerad så blir jag förvånad. Jag tar inget för givet, flyter aldrig med, utan är beredd att kämpa i motvind. Jag kommer från ett utanförskap och behöver därav bevisa för både mig själv och omvärlden att jag klarar av det mesta minst lika bra, om inte bättre än någon annan.

Tär det inte på dig, blir det inte väldigt ansträngande, att jämt och ständigt behöva bevisa sina förmågor?

” Jag har uppnått alla idrottsliga mål som jag har velat uppnå men min absolut största framgång i livet är att jag idag är en etablerad och lugn familjefar som driver företag. ”

– Jo, det är jobbigt. Men det gäller att komma tillfreds med det, komma tillfreds med vem man är som person. Jag är inte en fullkomligt harmoniskt och balanserad människa idag, dock betydligt mer balanserad än när jag var 18 år, men jag är som jag är. Det är klart att det är jobbigt att vara jag ibland men det är också väldigt roligt många gånger.

Jag tror det är jobbigt att vara vem som helst ibland.

– Ja, precis, man måste inse att vissa perioder i livet är jävligt jobbiga. Jag tror att det är ett problem i Sverige idag att man inte köper det. Skulle kunna vara en av anledningarna till varför många är utbrända, för att man inte förstår att livet kan vara och kommer att vara kämpigt ibland. Jag menar, vi lever i världens tryggaste land, i världens friskaste land men vi har flest sjukskrivna, flest utbrända och många deprimerade människor. Någonstans måste man hitta tillbaka till fighten. Människan är skapt för att kämpa och i Sverige som har filat ner alla vassa kanter blir det inte särskilt roligt att leva. Förr hade jag min fight i kampsporten, idag tar jag med mig företagandet och föreläsningen upp i boxningsringen.

Vad är din största framgång i livet?

– Det är klart att jag har alla boxningstitlar, jag har varit svensk mästare i taekwondo och i kick-boxning. Jag har uppnått alla idrottsliga mål som jag har velat uppnå, men min absolut största framgång i livet är att jag idag är en etablerad och lugn familjefar som driver företag. Ju äldre jag blir, desto klarare ser jag vart någonstans min bakgrund kunde ha fört mig. Jag har ju mina gamla polare där jag kan se hur illa det kan gå, men även hur väldigt bra det kan bli. En del av dem från det gamla förortsgänget har det gått väldigt bra för och de är idag framgångsrika företagare, så det är inte bara elände.

Hur känner du idag för just förorten eller dina rötter om man kan kalla det så?

– Även om jag idag bor i innerstan och har en hög lön så känner jag att det är enormt viktigt att inte glömma var jag kommer ifrån. Jag tränar fortfarande boxning och sitter i skitiga omklädningsrum, det är ganska stor del av mitt liv. En del som inte är media och den ”fina” världen. Jag har fortfarande en väldigt stark förankring till var jag kommer ifrån.

Varför tror du företag vill lyssna till dig som föreläsare?

– Jag har en annan story att berätta. En väldigt viktig historia för det moderna Sverige.